ਕੇਰਲਾ ਸਟੇਟ ਬੇਵਰੇਜਿਜ਼ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ &
ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ
ਬਨਾਮ
ਦਾ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ
ਸਰਕਲ 1(1)
(2022 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 11)

ਜਨਵਰੀ 03, 2022

[ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ ਅਤੇ ਹ੍ਰਿਸ਼ੀਕੇਸ਼ ਰਾਏ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961: ਐਸ.40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) – ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਐਕਟ 17 ਆਫ 2013 ਦੁਆਰਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਸ.40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(ਏ), (ਬੀ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ – ਫੈਸਲਾ: ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੋਧ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ਾ ਰਾਜ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੋੜਨ ਜਾਂ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ – ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ.40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗ [ਕੇਐਸਬੀਸੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ] 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ – ਇਹ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੁਥਰਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਬਢਾਵਾ ਅਤੇ ਸਹਾਰਾ ਦੇਵੇਗਾ – ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ – ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਦਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਐਸ.40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ – ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1902 – ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ – ਆਰਟ.289.

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961: ਐਸ.40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) – ਗੈਲਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਜੋ ਕਿ ਫਲ-9 ਅਤੇ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ.40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961: ਐਸ.40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) – 'ਫੀਸ' ਜਾਂ 'ਚਾਰਜ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਸ.40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਹੈ – ਫੈਸਲਾ: ਇਹ 'ਲੇਵੀ' ਜਾਂ 'ਚਾਰਜ' ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਥੇ ਉਲਲੇਖਿਤ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੀਸ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਟੈਕਸ

'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ – ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਕੇਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ.5(1) ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਬੇਸਿਕ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਧਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਰਚਾਰਜ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਹੈ – ਇਹ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਧਾ ਹੈ – ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ.40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(ਏ) ਅਤੇ ਐਸ.40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ – ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਟਰਨਓਵਰ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ – ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਰਨਓਵਰ ਟੈਕਸ ਹੈ

ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(4) ਅਤੇ ਸ.40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961: ਸ.40(ਏ)(ਆਈ), 40(ਏ)(ਆਈਏ), 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ), 40(ਏ)(ਆਈਆਈਸੀ) - ਜਿੱਥੇ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ, ਉਸਨੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਕਰ ਵਜੋਂ ਉਲੇਖਿਤ ਕੀਤਾ - ਸ.40(ਏ)(ਆਈ) ਅਤੇ ਸ.40(ਏ)(ਆਈਏ) ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਬੰਧੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ - ਸ.40(ਏ)(ਆਈਆਈਸੀ) ਫਰਿੰਜ ਲਾਭ ਕਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਸ.40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਰਾਇਲਟੀ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ, ਸੇਵਾ ਫੀਸ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਫੀਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੀਸ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ - ਜੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਜਾਂ ਸਰਚਾਰਜ ਵਰਗੇ ਕਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਸ.40 ਵਿੱਚ ਕਰ ਅਤੇ ਫੀਸ ਵਿਚਾਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਕ ਮਿਟ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੇਅਰਥ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ - ਇਹ ਸੈਟਲਡ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕੋ ਸਟੈਚਿਊਟ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਇਜ਼ਹਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵੱਖ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ।

ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਂਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1. ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ 'ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਸਿਰ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲਯੋਗ ਆਮਦਨ' ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਨੂੰ ਸਾਲ 2013 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ 17 ਆਫ 2013 ਦੁਆਰਾ 01.04.2014 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 289 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕੇਂਦਰੀ ਕਰਾਧਾਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਲੇਖ 289 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਰਾਜਾਂ 'ਤੇ ਕਰ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਪਰੋਕਤ ਲੇਖ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਉਪਕ੍ਰਮਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ/ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੇਖ 289 ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਐਸਬੀਸੀ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਉਪਕ੍ਰਮ, ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਵਪਾਰਕ ਇਕਾਈ, ਜੋ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਹੋਲਸੇਲ ਅਤੇ ਰਿਟੇਲ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਉਪਕ੍ਰਮਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਹੇਠ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁੱਲ

ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਦੀ ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਿੰਗ ਰਾਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਫੀਸਾਂ, ਕਰਾਂ ਜਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਵਸੂਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਕੇ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2013 ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਨੂੰ ਐਕਟ 17 ਆਫ 2013 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸੋਧ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਪਕ੍ਰਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਛੋਲਣ ਜਾਂ ਸ਼ਿਫਟਿੰਗ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਉਪਕ੍ਰਮ (ਕੇਐਸਬੀਸੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਉਪਕ੍ਰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 13][12]-ਡੀ-ਐਚ; 122-ਏ-ਬੀ]

2. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਗੈਲੋਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ, ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ), ਸਰਚਾਰਜ ਅਤੇ ਟਰਨਓਵਰ ਟੈਕਸ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਵਾ ਕਰਤਾ ਦਾਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋ)(ਬੀ) ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬੀ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਿਹੇ ਗਏ ਅੰਗ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋ)(ਬੀ)(ਏ) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋ)(ਬੀ)(ਬੀ) ਦੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੈਲੋਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ 1902 ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਫੀਸ ਦੀ ਕਿਸਮ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਹ ਉਹ ਫੀਸਾਂ ਹਨ ਜੋ ਫਲ-9 ਅਤੇ ਫਲ-1 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਲਈ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਹਨ। ਚੁਕਾਉਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫਲ-9 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗੈਲੋਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਲੇਵੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਫਲ-9 ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਕੇਐਸਬੀਸੀ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਉਦਯੋਗ, ਅਰਥਾਤ, ਕੇਰਲਾ ਸਟੇਟ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵਜ਼ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਐਸਬੀਸੀ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖਿਡਾਰੀ ਫਲ-9 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋ)(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ 'ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ' ਸ਼ਬਦ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਿਰਫ ਕੇਐਸਬੀਸੀ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕੇਰਲਾ ਸਟੇਟ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵਜ਼ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸੀਅਤ ਗੁਆ ਬੈਠੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋ)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋ)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸੋਧੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਗਏ ਢੰਗ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਏ ਇਹ ਸੋਧ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋ)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਖਾਸੀਅਤ ਦਾ ਪਹਿਲੂ ਇੱਕ ਸੰਕੀਰਣ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਿਡਾਰੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕੇਰਲਾ ਸਟੇਟ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਵੀ ਫਲ1 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

'ਖਾਸੀਅਤ' ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋਈਬ) ਅਧੀਨ ਦੇਖਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਉਦਯੋਗ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ

ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਕਿੰਨੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਖਾਸੀਅਤ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਕਿਸਮ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਸਟੇਟ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵਜ਼

ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੋਵੇਂ ਕੇਰਲਾ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਟੈਕਸ ਇੱਕ ਖਾਸ ਟੈਕਸ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। [ਪੈਰਾ 14]

2. ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁਥਰਾ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਟਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਬਢਾਵਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਜ ਮਾਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ

ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਦਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋਈਬ) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਗੈਲਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਟੈਕਸ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਟੈਕਸ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. ਉੱਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਬਕਾਰੀ

ਨੀਤੀ ਦੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ – ਰਾਜ ਮਾਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਟੈਟਿਊਟਰੀ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਉਦਯੋਗ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਟੈਕਸ ਸਿਰਫ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ ਪਰ ਰਾਜ ਮਾਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਾਂਗ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਜ ਮਾਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਉਦਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਟੈਟਿਊਟਰੀ ਫੀਸ ਆਦਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੈਲਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਉਦਯੋਗ, ਯਾਨੀ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਉਦਯੋਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਟੈਟਿਊਟਰੀ ਟੈਕਸ ਸਰਕਾਰੀ ਉਦਯੋਗ ਉੱਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਗੈਲਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਸਿਸਤੀ) 40ਏ(1)(ਬੀ) ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ-ਲੀਨ ਵਜੋਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 14.1]

4. ਹੋਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਹੋਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਉਪਕ੍ਰਮ, ਭਾਵ, ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਲਾਇਸੰਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋ)ਬੀ ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਗੁਆਚ ਜਾਣਾ, ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਲਾਇਸੰਸ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਉਪਕ੍ਰਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ। ਜੇਕਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਆਖਿਆ,

ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਪਕ੍ਰਮਾਂ ਨੂੰ ਫਲ-1 ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਗੁਆਚ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਵਿਆਖਿਆ ਸੋਧ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 142]

5. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰਾਜਸਵ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੋਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਇੱਕ ਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 40(ਏ) (ਦੋ ਬੀ) 'ਤੇ 'ਕਰ' ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਇੱਕ 'ਫੀਸ' ਜਾਂ 'ਚਾਰਜ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਰਚਾਰਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋਬੀ) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਰਾਜਸਵ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੋ-ਪਾਸੇ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦਾ ਲੇਵੀ ਵੀ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੇਵੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋ ਬੀ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਵਿਕਲਪਿਕ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹੀ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋ ਬੀ)(4) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋਬੀ)(8) ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਇੱਕ ਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਰਾਜ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ ਤੋਂ ਅਪਰੋਪ੍ਰੀਏਸ਼ਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋ ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਸਿਰਫ ਕਰ ਦੀ ਵਧਾਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋ ਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਏ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਏਜਸਡੇਮ ਜਨਰਿਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਰਾਇਲਟੀ, ਲਾਇਸੰਸ ਫੀਸ, ਸਰਵਿਸ ਫੀਸ, ਪ੍ਰਿਵਿਲੇਜ ਫੀਸ, ਸਰਵਿਸ ਚਾਰਜ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੇ 'ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੀਸ ਜਾਂ ਚਾਰਜ' ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਸਮਾਨ ਚਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਕਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋਬੀ) ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ 'ਫੀਸ' ਜਾਂ 'ਚਾਰਜ' ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ 'ਫੀਸ' ਜਾਂ 'ਚਾਰਜ' ਨੂੰ ਹੀ ਲੈਣਗੇ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਲਲੇਖਿਤ ਹਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਫੀਸ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਰ ਜਾਂ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋਬੀ)(ਏ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਦੋਬੀ)(ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 14][12]

6. ਕੇਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਹੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕੇਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਅਧੀਨ ਲਗਾਏ ਗਏ ਮੂਲ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੀ ਵਾਧਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਰਚਾਰਜ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕਰ ਦੀ ਵਾਧਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 14.4]

7. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੀਬੀਡੀਟੀ ਨੇ ਖੁਦ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰਬਰ 3/2018 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਐਸਐਲਪੀ/ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਦਰਿਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਰਚਾਰਜ ਅਤੇ ਸੈਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹੀ ਕਰਦਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸਰਚਾਰਜ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦੀ ਵਾਧਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਅਧੀਨ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕੇਐਸਬੀਐਚਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੇਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਕੇਐਸਬੀਐਚਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕੇਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(ਏ) ਜਾਂ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(ਬੀ) ਦੇ ਨੈੱਟ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 'ਫੀਸ' ਅਤੇ 'ਕਰ' ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਰਕ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(ਏ) ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਭਰ 'ਚ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਲੇਖਿਤ ਕੀਤਾ। ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈ) ਅਤੇ 40(ਏ)(ਆਈਏ) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਬੰਧੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈ) ਫਰਿੰਜ ਲਾਭ ਕਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ, ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਆਈ) ਰਾਇਲਟੀ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ, ਸੇਵਾ ਫੀਸ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਫੀਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੀਸ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਜਾਂ ਸਰਚਾਰਜ ਵਰਗੇ ਕਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 40 ਵਿੱਚ ਕਰ ਅਤੇ ਫੀਸ ਵਿਚਕਾਰ ਇਤਨੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਗਏ ਫਰਕ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਅਰਥ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੈਟਲਡ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਜਿਥੇ ਇੱਕੋ ਸਟੈਚਿਊਟ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਇਜ਼ਹਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਵੱਖ ਵੱਖ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟਰਨਓਵਰ ਕਰ ਵੀ ਇੱਕ ਕਰ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਲਈ ਸਰਚਾਰਜ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਹੀ ਕਾਰਨ ਟਰਨਓਵਰ ਕਰ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਟਰਨਓਵਰ ਕਰ ਵੀ ਧਾਰਾ 40(ਏ) (ਆਈਆਈ)(ਏ) ਅਤੇ 40(ਏ) (ਆਈਆਈ)(ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਗੈਲਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਜਹਾਜ਼ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਜੋ ਕਿ ਐਫਐਲ-9 ਅਤੇ ਐਫਐਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈ)(ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਅਤੇ ਟਰਨਓਵਰ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ, ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈ)(ਬੀ)(ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ। [ਪਾਰਾ 14.5, 15, 16][126-G-H; 127-ਏ-ਡੀ; 128-ਬੀ-ਡੀ]

ਡੀ.ਐਲ.ਐਫ. ਕੁਤੁਬ ਏਨਕਲੇਵ ਕੌਂਪਲੈਕਸ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ ਹਰਿਆਣਾ & ਓਰਸ. (2003) 5 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 622 : [2003] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1; ਕੈਲਾਸ਼ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ & ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੀਯ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ & ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਯੂ.ਪੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ.& ਅਨਰ. (2003) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 305 : [2003] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1159; ਸ਼੍ਰੀ ਈਸ਼ਰ ਅਲੌਏ ਸਟੀਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਜਯਸਵਾਲਸ ਨੇਕੋ ਲਿਮਿਟੇਡ. (2001) 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 609 : [2001] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 36; ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. ਬਨਾਮ ਕੇ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ (1972) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 526 : [1972] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 330; ਐਸ.ਸੀ.ਜੀ.ਆਈ.ਸੀ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕੋ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕੋਲੇਟ, ਕੋਲਿਬ੍ਰੀ ਦੁਰਚ (1992) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 156 : [1992] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 337; ਜਿਲਾਲ ਵਿਭਾਰਗ ਨਾਗਨ ਮੇਜਰ & ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੀਯ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਅਤੇ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ

ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ 2021 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਆਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ. 960 – ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[1972] 2 ਐਸਸੀਆਰ 309 ਪਾਰਸ 10 ਅਤੇ 14.4 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

[1992] 1 ਐਸ.ਸੀ. ਆਰ. 371 ਪਾਰਸ 10 ਅਤੇ 14.4 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

2021 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ.ਸੀ 960 ਨੇ ਪਾਰਸ 11.2 ਅਤੇ 14.3 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ

[2003] 2 ਐਸ.ਸੀ. ਆਰ. 1 ਪੈਰਾ 14.5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

[2003] 1 ਐਸ.ਸੀ. ਆਰ. 1159 ਪੈਰਾ 14.5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

[2001] 2 ਐਸਸੀਆਰ 36 ਪੈਰਾ 14.5 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਨਾਗਰਿਕ ਅਪੀਲਾਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰਤਾ: ਨਾਗਰਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 11 ਦਾ 2022.

30.04.2020 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਕੇਰਲ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 135 ਦਾ 2019

ਨਾਲ

ਨਾਗਰਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 12, 13 ਅਤੇ 14 ਦਾ 2022.

ਡੀ. ਐਨ. ਵੇਂਕਟਰਾਮਨ, ਏ.ਐਸ.ਜੀ., ਐਸ. ਗਣੇਸ਼, ਏ. ਕੇ. ਪਾਂਡਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਨਿਲ ਨਾਇਰ, ਮਿਸ ਬੀਨਾ ਵਿਕਟਰ, ਮਿਸ ਪ੍ਰਿਯਾ, ਜੋਗੀ ਸਕਾਰੀਆ, ਮਿਸਿਜ ਅਨਿਲ ਕਟਿਯਾਰ, ਮਨੀਸ਼ ਪੁਸ਼ਕਰਨਾ, ਮਿਸ ਪ੍ਰੀਤੀ ਰਾਣੀ, ਰਾਜ ਬਹਾਦੁਰ ਯਾਦਵ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ.

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਆਰ. ਸੁਭਾਸ਼ ਰੈੱਡੀ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ.

2. ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ, ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗ, ਕੇਰਲ ਸਟੇਟ ਬੇਵਰੇਜਿਜ਼ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵੱਲੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ, 1956 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਅ ਅਤੇ ਖੁਦਰਾ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਰਨਾਕੁਲਮ ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 30.04.2020 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ.(ਸੀ)ਨੰਬਰ 12859 ਦਾ 2020 ਦੇ ਨਾਲ ਉੱਠਣ ਵਾਲੀ ਨਾਗਰਿਕ ਅਪੀਲ ਕਰਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਰਾਜਸਵ ਵੱਲੋਂ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

3. ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 2014-2015 ਲਈ, ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਰਕਲ-2(1), ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਨੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ('ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ, 'ਐਕਟ') ਦੀ ਧਾਰਾ 143(3) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 14.12.2016। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਫ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 263 ਅਧੀਨ ਸੋਚੀ ਗਈ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਸਵ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟਾ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡੈਬਿਟ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਟਰਨਓਵਰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਕਮ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਅਧੀਨ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ, ਦੀ ਤਾਰੀਖ 25.09.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਥੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਪੀਲਾਤਮਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਛੋਟੇ ਵਿੱਚ, 'ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ') ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 536/ਕੋਚ/2018 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।

4. **ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 2015-2016 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 143(3) ਅਧੀਨ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਰਕਲ-1(1),** ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਵਲੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਮਿਤੀ 28.12.2017 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।**ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟਾ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਜ਼ੇ ਗੈਲਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ, ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨਸਬੰਧੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੁੱਲ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 8,11,90,88,115/- ਹੈ, ਨੂੰ** ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਅਧੀਨ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ,**ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲਾਂ), ਤਿਰੁਵਨੰਤਪੁਰਮ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ**ਉਹ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। **ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਆਈ.ਟੀ.ਏ ਨੰਬਰ 537/ਸੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਚ./2018**'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਆਈ.ਟੀ.ਏ ਨੰਬਰ 536-537/ਸੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਚ./2018 ਨੂੰ ਮਿਤੀ 12.03.2019 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ M.P ਨੰਬਰ 47/ਸੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਚ./2019 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਵਿਧ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦੇ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰੀ ਖਿਲਾਫ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਕਤ ਵਿਵਿਧ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 12.03.2019 ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਈ.ਟੀ.ਏ.No.537/ਸੀ.ਓ.ਸੀ.ਐਚ./2018 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖਿਲਾਫ ਮੁੱਦਾ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲਾਂ ਆਈ.ਟੀ.ਏ ਨੰਬਰ 135, 136 ਅਤੇ 313 ਦੀ 2019 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਅਣਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਂਝੇ ਅਣਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹਦ ਤੱਕ ਆਮਦਨ ਕਰਤਾ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਦ ਤੱਕ ਰਾਜਸਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 23 ਅਤੇ 24 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

"23. ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹਦ ਤੱਕ ਰਾਜਸਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹਦ ਤੱਕ ਆਮਦਨ ਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗੈਲਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਦਾ ਲੇਵੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 40 (a) (iib) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਖੁਦਰਾ ਵਪਾਰ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੈਲਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ, ਜਾਂ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਦੀ ਰਕਮ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੇਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਉਦਮ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਅਤੇ ਟਰਨਓਵਰ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਇੱਕ 'ਫੀਸ ਜਾਂ ਚਾਰਜ' ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 40 (a) (iib) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

"24. ਨਤੀਜਤਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਜੋ ਕਿ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਸਾਲਾਂ 2014-2015, 2015-2016 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਥੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਈ.ਟੀ. ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 135, 146 & 313/2019-32, ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਇਥੇ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਗਣਨਾ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਸੋਧੀ ਹੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰੇ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ, ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।"

"5. ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਰਲਾ ਸਟੇਟ ਬੇਵਰੇਜਿਜ਼ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ & ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ (ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ.) ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।"

6. ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ. ਗਣੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ. ਵੈਂਕਟਾਰਮਨ, ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

"7. ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 40 'ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਕਮਾਂ' ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ, 'ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਘਾਟੇ' ਦੇ ਸਿਰ ਹੇਠ ਚਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।" ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2013 (ਐਕਟ 17 ਦੇ 2013) ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਦੀ

ਧਾਰਾ 40 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਜੋੜ ਕੇ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ 01.04.2014 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ: ਵਿਆਖਿਆ.-

40. ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਉਦਯੋਗ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ- ਏ. ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਸੈਸੀ/ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਗੈਲਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਲਈ ਫਲ-9 ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਤੇ ਟਰਨਓਵਰ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਉਕਤ ਸੋਧੀ ਗਈ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਰੈਵੇਨਿਊ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈ)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਸੈਸਮੈਂਟ ਸਾਲਾਂ 2014-2015 ਅਤੇ 2015-2016 ਲਈ।

9. . ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ 2014-2015 ਅਤੇ 2015-2016 ਦੌਰਾਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਫਲ-9 ਅਤੇ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਬਣਾਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ (IM ਫਲ) ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਬਣਾਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ (FM ਫਲ) ਦੀ ਥੋਕ ਅਤੇ ਖੁਦਰਾ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਸਾਈਜ਼ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਫਲ-9 ਲਾਇਸੈਂਸ ਥੋਕ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਫਲ-1, ਫਲ-3, ਫਲ-4, ਫਲ-11, ਫਲ-12 ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸ ਸੀਲਬੰਦ ਬੋਤਲਾਂ ਵਿਚ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਪਰਿਸਰ ਵਿਚ ਸੇਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ। ਗੈਲਨੇਜ਼ ਫੀਸ ਕੇਰਲਾ ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18A ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 15A ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਥੋਕ ਵਿਚਕਾਰ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਫਲ-9 ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਰਾਜ ਮਾਲਕੀਅਤ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

. ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਉਪਭੋਗਤਾ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(a)(ii)(b) A) ਵਿਚ 'ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਲ-9 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਗੈਲਨੇਜ਼ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(a)(ii)(b) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਖੁਦਰਾ ਵਪਾਰ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਗੈਲਨੇਜ਼ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਖਾਸ ਲੇਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਅਤੇ ਟਰਨਓਵਰ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 40(a)(ii) ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਇਕ 'ਫੀਸ' ਜਾਂ 'ਚਾਰਜ' ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

10. . ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਉਪਸਥਿਤ ਹੋਏ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ, ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2013 ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਨੋਟ ਅਤੇ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(a)(ii)(b) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫਲ-9 ਲਾਇਸੈਂਸ 'ਤੇ ਗੈਲਨੇਜ਼ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਦੀ ਲੇਵੀ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ

ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੇਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ 'ਤੇ ਸੀ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਹ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਬਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਖਾਸ ਲੇਵੀ ਸੀ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਨੂੰ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿਚ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਉਦਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਮਾਤਰ ਤੱਥ ਲੇਵੀ ਨੂੰ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਰਾਹਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਫਲ-9 ਲਾਇਸੈਂਸ ਕਿਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਬਕਾਰੀ ਨੀਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਾਲ ਦਰ ਸਾਲ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਗੈਲਨੇਜ਼ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ. ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਟਰਨਓਵਰ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਟੈਕਸ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੇ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1957 'ਤੇ ਕੇਰਲ ਸਰਚਾਰਜ (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, 'ਕੇਐਸਟੀ ਐਕਟ') ਸਿਰਫ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੇਰਲ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ ਮੂਲ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1963 (ਛੋਟੇ ਲਈ, 'ਕੇ.ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ ਐਕਟ')। ਇਸ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਆਈ.ਟੀ. v. ਕੇ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ 1 ਅਤੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਰੋਜਨੀ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਡਿਬਰੂਗੜ੍ਹ 2 . ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਹੈ ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ ਸਰਕੂਲਰ ਨੰ. 3/2018 ਮਿਤੀ 11.07.2018 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਹਾ ਅਧੀਨਗੀ. ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹ, ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚ ਕੇ 'ਫ਼ੀਸ' ਅਤੇ 'ਟੈਕਸ' ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਜੋ ਕਿ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 40(ਏ) ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਟਰਨਓਵਰ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 2014-2015 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਟਰਨਓਵਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਟੈਕਸ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ, ਅਧੀਨ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 263 ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਅਫਸਰ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੱਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖ਼ਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਧਿਕਾਰੀ

ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਰਾਜਸਵ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

11. ਸ੍ਰੀ ਵੇਂਕਟਰਾਮਨ, ਰਾਜਸਵ ਲਈ ਉਪਸਥਿਤ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਏ.ਐਸ.ਜੀ. ਨੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 285 ਅਤੇ 289 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦਿਆਂ, ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਵਿੱਚ 2013 ਦੇ ਐਕਟ 17 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਮੰਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 289 ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕੇਂਦਰੀ ਕਰਾਧਾਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ

ਅਨੁਚਿੱਤ 289 ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਆਮਦਨ/ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਉਦਯੋਗ – ਕੇਐਸਬੀਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਪਾਰਕ ਚਿੰਤਾ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਪਾਰਕ ਇਕਾਈ ਵਾਂਗ ਵਰਤਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਆਮਦਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਆਈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਕਲੌਤਾ ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਰ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਰ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਉੱਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ, ਫੀਸ ਜਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਅਪਰੋਪ੍ਰੀਏਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕਰਕੇ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੀ ਕਮੀ ਆਈ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਘੱਟ ਭੁਗਤਾਨ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ

ਆਪਣੀਆਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਤੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰੋਪ੍ਰੀਏਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 40(ਏ) ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰੀਯੋਗ ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਹਿਸਾਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੇ ਕਮਾਈ ਗਈ ਆਮਦਨ ਤੋਂ ਇਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਮੁਨਾਫ਼ਾ, ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਸਥਾਨਾਂਤਰਣ ਹੋਈ, ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਅਨੁਚਿੱਤ 289 ਅਧੀਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਰਕਮਾਂ ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਕਸ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ

ਧਾਰਾ 40(ਏ)(iib) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਕਹੇ ਗਏ ਸੋਧ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਭਾਵਨਾ ਦਾ ਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਤੋਂ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਮੋੜਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ 2013 ਦੇ ਵਿੱਤ ਬਿੱਲ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਫੀਸ, ਚਾਰਜ, ਆਦਿ ਦੀ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰੀ

ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ "ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਲਾਭ ਅਤੇ ਗੁਣ" ਦੇ ਸਿਰ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲਣਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਘਟਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਕਿਹੇ ਗਏ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਗੈਰ-ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਖਰਚਾ ਵੀ ਸਟੈਚਯੂਟਰੀ ਡਿਊਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰਿੰਜ ਲਾਭ ਟੈਕਸ, ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ, ਧਨ-ਟੈਕਸ, ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਉਦਯੋਗਾਂ 'ਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਜਾਂ ਵਸੂਲੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਧਿਕਾਰ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ, ਰਾਜਸਵ, ਆਦਿ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਤੀਜਤਨ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਆਮਦਨ ਕਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਰਾਜ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਕਾਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਕਰ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੀਸ, ਚਾਰਜ, ਆਦਿ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਤੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਫੀਸ, ਚਾਰਜ, ਆਦਿ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਤੋਂ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ, ਨੂੰ "ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਘਾਟੇ" ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਅਜਿਹੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਉਦਯੋਗ" ਦੀ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ।

ਇਹ ਸੋਧ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2014 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤਦਨੁਸਾਰ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਰ੍ਹੇ 2014-15 ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।

11.1. ਗੈਲਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਏ (ਕਿਸਤ) ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜਸਵ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਲ9 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ –ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ ਫਲ-9 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੋਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ, ਵਿਜ਼., ਕੇਰਲਾ ਸਟੇਟ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵਜ਼ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਅਧੀਨ ਅਸਵੀਕਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਕਿਸਮ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲੇਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੇ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿਰਰਥਕ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਸਵ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਅਧੀਨ ਵਰਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਸ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਕਿਸਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੇਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ। ਇਹ ਹੋਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਸਟੇਟ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵਜ਼ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ ਕੇਰਲਾ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਲੇਵੀ ਅਜਿਹੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੇਵੀ ਹੈ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਹਨ।

11.2. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਇਹ ਮੁੜ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਇੱਕ ਲੇਵੀ ਸਿਰਫ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 40(ਏ)(ਦੋ)(ਏ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 40(ਏ)(ਦੋ)(ਏ) ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ 40(ਏ)(ਦੋ)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਇੱਕ 'ਕਰ' ਹੈ ਅਤੇ ਕਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. ਤੋਂ ਇੱਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪਰੋਪ੍ਰੀਏਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੇ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਸਰਚਾਰਜ ਉਹ ਕਰ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਕੇ.ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1) ਅਧੀਨ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ

ਵਕੀਲ ਦਾ ਤਰਕ ਹੈ ਕਿ, ਕੇ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਅਤੇ ਕੇ.ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1)(ਬੀ) ਦੀ ਸੰਯੁਕਤ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਚਾਰਜ ਉਸ ਕਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਨੂੰ ਕੇ.ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1) ਅਧੀਨ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਪਟਦਾ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1)(ਬੀ) ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਕੁਝ ਕੇ.ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਰਚਾਰਜ ਜੋ ਕੇ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3(1) ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਹੈ, ਜੋ ਕੇ.ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਣਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਨਿਵਾਰਯ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਲੇਵੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 40(ਏ)(ਦੋ) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿ 'ਕਰ' ਅਤੇ 'ਫੀਸ' ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਅੰਤਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਟ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਜਲਕਲ ਵਿਭਾਗ ਨਗਰ ਨਿਗਮ & ਓਰਸ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੀਯ ਇੰਡਸਟ੍ਰੀਅਲ ਅਤੇ ਇਨਵੈਸਟਮੈਂਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ' 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

11.3. ਟਰਨਓਵਰ ਕਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਚਾਰਜ ਦੇ ਵਿਪਰੀਤ ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. 'ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੇ.ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਕੇ.ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(2) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਰਿਟੇਲ ਵਪਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੱਥ ਅਤੇ ਅੰਕੜੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਏਐਸਜੀ ਨੇ ਰੇਵੇਨਿਊ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕੇਐਸਬੀਸੀ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

12. ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਓਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਸੀਂ ਚੁਕੌਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

13. ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ 'ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ੇ ਦੇ ਮੁਨਾਫੇ ਅਤੇ ਘਾਟੇ' ਦੇ ਸਿਰ ਅਧੀਨ ਵਸੂਲਣਯੋਗ ਆਮਦਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਟੌਤੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਨੂੰ ਸਾਲ 2013 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ 17 ਆਫ 2013 ਦੁਆਰਾ 01.04.2014 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲੇਖ 289 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕੇਂਦਰੀ ਕਰਾਧਾਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਲੇਖ 289 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ 'ਤੇ ਰਾਜਾਂ 'ਤੇ ਕਰ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਕਤ ਲੇਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ

ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਪਕ੍ਰਮਾਂ ਤੋਂ ਆਮਦਨ/ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਸੰਮਿਲਿਤ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਲੇਖ 289 ਅਧੀਨ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੇਐਸਬੀਸੀ, ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਉਪਕ੍ਰਮ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਪਾਰਕ ਇਕਾਈ ਵਾਂਗ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਥੋਕ ਅਤੇ ਖੁਦਰਾ ਵਪਾਰ ਲਈ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸਮ ਦੇ ਉਪਕ੍ਰਮ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੇਠ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਲ ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਿੰਗ ਜਾਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਿੰਗ ਰਾਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਫੀਸਾਂ, ਕਰਾਂ ਜਾਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸਮਰਪਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਨਾਫੇ ਨੂੰ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕਰਕੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿੱਤ ਐਕਟ, 2013 ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਨੂੰ ਐਕਟ 17 ਆਫ 2013 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(ਏ)(ਬੀ) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੋਧ ਇਹ ਸੰਭਵ ਮੁਨਾਫੇ ਦੇ ਵਿਭਾਜਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨਾਂਤਰਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਉਪਕ੍ਰਮ (ਕੇਐਸਬੀਸੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ) 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਉਪਕ੍ਰਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹੀ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

14. (ਕੇਸ), ਸਰਚਾਰਜ ਅਤੇ ਟਰਨਓਵਰ ਟੈਕਸ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ/ਰੈਵੇਨਿਊ ਦਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਹੇ ਗਏ ਘਟਕ ਧਾਰਾ 40(a)(iib)(A) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 40(a)(iib)(B) ਦੀਆਂ ਸਮਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਵੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਗੈਲਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕੇਸ) ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ 1902 ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਫੀਸ ਦੀ ਕਿਸਮ ਹਨ। ਇਹ ਫੀਸਾਂ ਫਲ-9 ਅਤੇ ਫਲ-1 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਲਈ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਹਨ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਲਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕੇਸ) ਫਲ-9 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੇਵੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾਪਣ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਫਲ-9 ਲਾਇਸੈਂਸ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ, ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰੀ ਉਦਯੋਗ, ਅਰਥਾਤ, ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖਿਡਾਰੀ ਫਲ-9 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ' ਸ਼ਬਦ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਸਮੇਂ ਪਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ ਨੂੰ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਵੀ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਅਧੀਨ ਸੋਧੇ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੇ ਗਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਧ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਅਧੀਨ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ' ਦੇ

ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਕੀਰਣ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਖਿਡਾਰੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਲ-1 ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ' ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਅਧੀਨ ਉਸ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਕਿਸਮ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੇਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲੇਵੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ 'ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ' ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਕਿਸਮ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਸ ਖਾਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੋਵੇਂ ਕੇਰਲ ਰਾਜ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਲੇਵੀ

ਸ਼ਰਾਬ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਲੇਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਆਮਦਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(a)(ib) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗ ('ਤੇ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ ਇਸ ਮੌਕੇ 'ਤੇ), 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਉਦਯੋਗ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹੀ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਉਦਯੋਗਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਲੇਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

14.1. ਇਹ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੁਥਰਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਖਿਆ ਉਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਬਚਾਵਾ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਾਜ ਮਾਲਕੀ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਉਦਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼, ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਲੋਅੰਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਾਰੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕਾਂ 'ਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਕੇਐਸਬੀਸੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਲੇਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਅਬਕਾਰੀ ਨੀਤੀ ਕਾਰਨ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ – ਰਾਜ ਮਾਲਕੀ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਬਕਾਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਟੈਟਿਊਟਰੀ ਲੇਵੀਆਂ ਕੇਵਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਉੱਤੇ ਹਨ ਪਰ ਰਾਜ ਮਾਲਕੀ ਉਦਯੋਗਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਐਸਬੀਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਾਅਵਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਜ ਮਾਲਕੀ ਉਦਯੋਗ ਵੱਲੋਂ ਜਿਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਟੈਟਿਊਟਰੀ ਫੀਸਾਂ ਆਦਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗੈਲੋਅੰਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਅਪੀਲਕਰਤਾ- ਉਦਯੋਗ, ਯਾਨੀ ਕੇਐਸਬੀਸੀ ਵੱਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਟੈਟਿਊਟਰੀ ਲੇਵੀਆਂ ਸਰਕਾਰੀ ਉਦਯੋਗ 'ਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਗੈਲੋਅੰਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਫਲ-1 ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਦੁਆਰਾ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ

ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

14.2. ਹੋਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਉਦਯੋਗ, ਯਾਨੀ ਕੇਰਲਾ ਸਟੇਟ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵਸ ਕੰਜ਼ਿਊਮਰਜ਼ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ ਖਾਸੀਅਤ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਿ ਖਾਸੀਅਤ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਕਿਸਮ ਅਤੇ ਰਾਜ ਮਾਲਕੀ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਕਿਸਮ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਫਲ-1 ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਹਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਸੀਅਤ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਸੋਧ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

14.3 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੋਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਇੱਕ ਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਏ) 'ਕਰ' ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਇੱਕ 'ਫੀਸ' ਜਾਂ 'ਚਾਰਜ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸਰਚਾਰਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਸ੍ਰੀ ਵੇਂਕਟਰਾਮਨੀ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਏ.ਐਸ.ਜੀ. ਵੱਲੋਂ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਸਬੰਧੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਦੋ-ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦਾ ਲੇਵੀ ਵੀ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. 'ਤੇ ਇੱਕ ਖਾਸ ਲੇਵੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(ਏ) ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ, ਇਹ ਵਿਕਲਪਿਕ ਦਲੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ, ਕਾਰਨ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਇੱਕ ਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. ਤੋਂ ਅਪਰੋਪ੍ਰੀਏਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਜਲਕਲ ਵਿਭਾਗ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਅਸੈਸੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਸਿਰਫ ਕਰ ਦੀ ਵਧੇਤਰੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨੂੰ 'ਰਾਜਲਟੀ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀ, ਸਰਵਿਸ ਫੀ, ਪ੍ਰਿਵਿਲੇਜ ਫੀ, ਸਰਵਿਸ ਚਾਰਜ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ 'ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੀਸ ਜਾਂ ਚਾਰਜ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਅਜਿਹੇ ਹੀ ਚਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਵਰਗੇ ਕਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਸਬੰਧੀ, ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸ਼, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਰਿਸ਼ਠ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਵਿੱਚ ਉੱਲੇਖਿਤ 'ਫੀਸ' ਜਾਂ 'ਚਾਰਜ' ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉੱਥੇ ਉੱਲੇਖਿਤ 'ਫੀਸ' ਜਾਂ 'ਚਾਰਜ' ਨੂੰ ਹੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਫੀਸ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨੂੰ, ਪਰ ਕਰ ਜਾਂ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(ਏ) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. 'ਤੇ

ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸਰਚਾਰਜ ਕੇ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"3. ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਕਰਾਂ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦਾ ਲੇਵੀ।—

(1) 1963 ਦੇ ਕੇਰਲਾ ਜਨਰਲ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਵਪਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਕਰ ਨੂੰ ਦਸ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਰਚਾਰਜ ਨਾਲ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੇਰਲਾ ਜਨਰਲ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਐਕਟ 1963 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਉਸ ਸਰਚਾਰਜ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਕਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।"

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਿੱਥੇ 1956 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਖੰਡ (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਪਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੇਰਲਾ ਜਨਰਲ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਐਕਟ, 1963 ਅਧੀਨ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਕਰ ਨਾਲ ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਸਰਚਾਰਜ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਚਾਰਜ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਰ ਅਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਮ

ਕੇਰਲਾ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1963 ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1)(ਬੀ) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

5. ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ: - (1) ਹਰ ਵਪਾਰੀ (ਇਕ ਅਚਾਨਕ ਵਪਾਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰੀ ਦਾ ਏਜੰਟ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਜਾਂ ਕੇਰਲਾ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਘ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ) ਜਿਸਦਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਇਕ ਸਾਲ ਲਈ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰ ਅਚਾਨਕ ਵਪਾਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਵਪਾਰੀ ਦਾ ਏਜੰਟ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਕੇਰਲਾ ਸਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਸੰਘ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਲ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਲਈ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਸ਼ਿਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮਾਲ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਮਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਰ 'ਤੇ...

(ਅ) ... ...

(ਬੀ) ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਪੇਅ (ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵਿਪਣਨ) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਦੁਆਰਾ, ਸਿਵਾਏ ਜਦੋਂ ਵਿਕਰੀ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ ਪੇਅ (ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਵਿਪਣਨ) ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਿਡ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(ਸੀ).....

14.4. ਕੇਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3(1) ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਹੀ ਗਈ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕੇਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਮੂਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਧਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸਰਚਾਰਜ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਦੀ ਵਾਧਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੇ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਅਤੇ ਸਰੋਜਿਨੀ ਟੀ ਕੋ. ਲਿਮਿਟਿਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇ. ਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੈਰਾ 7 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ:

“7. ਵਿੱਤ ਐਕਟਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਧਾਨਕ ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਅਮਲ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ “ਆਮਦਨ ਕਰ” ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸਰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਾਸ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਸਰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 271 ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਰਚਾਰਜਾਂ ਹਨ। 1940 ਅਤੇ 1941 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਤੇ ਸੁਪਰਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਸਰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। 1958 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਕਿ ਜੋ ਆਮਦਨ ਕਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਸੰਘ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਰਚਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, “ਸਰਚਾਰਜ” ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਤੇ ਸੁਪਰਟੈਕਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1971 ਦੇ ਵਿੱਤ ਐਕਟ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ “ਆਮਦਨ ਕਰ” ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਸਰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।”

ਸਰੋਜਿਨੀ ਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 20 ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

“20. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਸਰਚਾਰਜ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਰਚਾਰਜ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਰੈਵੇਨਿਊ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਲੇਵੀ ਹੈ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ਼ਵਰੀ ਖੇਤਾਨ ਸੁਗਰ ਮਿਲਜ਼ ਕੇਸ ([1972] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 246 : (1972) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 137 : ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1971 ਐਸ.ਸੀ. 2377) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਚਾਰਜ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਸਰਚਾਰਜ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀਲਿੰਗ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਅਧੀਨ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਆਕਲਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

14.5. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੀ.ਬੀ.ਡੀ.ਟੀ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਰਕਯੂਲਰ ਨੰਬਰ 3/ 2018 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀਜ਼/ਅਪੀਲਾਂ ਅਗਾਂਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਦਰਿਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸੋਧ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਰਕਯੂਲਰ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਰ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਰਚਾਰਜ ਅਤੇ ਸੈਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਦਾਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਸਰਚਾਰਜ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੇ.ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1) ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਐਚ.

ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. ਨੇ ਕੇ.ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਮੂਲ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰੈਵੇਨਿਊ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ) ਐਚ. ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੁਆਰਾ ਕੇ.ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5(1)(ਬੀ) ਅਧੀਨ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਕਰ ਹੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(ਏ) ਜਾਂ 40(ਏ)(ਆਈਆਈਬੀ)(ਬੀ) ਦੇ ਨੈੱਟ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ, ਸੈਕਸ਼ਨ 40(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਫੀਸ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਵਿਭਾਜਨ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਸੰਸਦ ਨੇ ਕਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ, ਇਸਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 40(a)(i) ਅਤੇ 40(a)(ia) ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਟੈਕਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 40(a)(ic) ਦੇ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਫਰਿੰਜ ਲਾਭ ਟੈਕਸ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 40(a)(iib) ਰਾਇਲਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ, ਸੇਵਾ ਫੀਸ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਫੀਸ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਫੀਸ ਜਾਂ ਚਾਰਜ। ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਜਾਂ ਸਰਚਾਰਜ ਜਿਵੇਂ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਏ ਵਿਚਕਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਫੀਸ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਰਥਹੀਣ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਵਿਆਖਿਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕੋ ਵਿਧਾਨ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੀਕਰਨ, ਫਿਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਵੱਖਰੇ ਅਤੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਵੱਖਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ। ਉਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਡੀਐਲਐਫ ਕੁਤਬ ਐਨਕਲੇਵ ਕੰਪਲੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਚੈਰੀਟੇਬਲ ਟਰੱਸਟ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. 4 ; ਕੈਲਾਸ਼ ਨਾਥ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐਸ. v. ਪ੍ਰਦੇਸ਼ੀਆ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਯੂ.ਪੀ. ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਐਨਆਰ.5 ; ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਈਸ਼ਰ ਅਲਾਏ ਸਟੀਲਜ਼ ਲਿ. v. ਜੈਸਵਾਲਜ਼ ਨੇਕੋ ਲਿਮਿਟੇਡ.6 . ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਏ.ਐਸ.ਜੀ ਜਲਕਲ ਵਿਭਾਗ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 3 ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ। ਨੇ ਕਿਹਾ ਨਿਰਣਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਪਾਣੀ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ 52ਏ ਯੂ.ਪੀ. ਵਾਟਰ ਸਪਲਾਈ ਅਤੇ ਸੀਵਰੇਜ ਐਕਟ ਦੀ ਫੀਸ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 49 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਕਸ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ. ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ 'ਫ਼ੀਸ' ਅਤੇ 'ਟੈਕਸ' ਵਿਚਕਾਰ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅੰਤਰ। ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 40(a)(iib) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਲਈ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਾ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਲਾਹ ਦੀ ਹੋਰ ਵਿਕਲਪਕ ਪੇਸ਼ਗੀ ਜੋ ਇਹ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਸੈਕਸ਼ਨ 40(a)(iib)(B) ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਟੈਕਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 40 ਵਿੱਚ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਚਾਰਜ ਜਾਂ ਟੈਕਸ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੇ 40(a)(iib)(A) ਜਾਂ 40(a)(iib)(B).

15. ਸਿੱਖਿਆ ਏ.ਐਸ.ਜੀ. ਨੇ ਰਾਜਸਵ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਟੈਕਸ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੇ.ਐਸ.ਬੀ.ਸੀ. ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕੇ.ਜੀ.ਐਸ.ਟੀ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1)(ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਰ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰ ਰਿਟੇਲ ਡੀਲਰਾਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਜੋ ਕਿ ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(2) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਹੋਰ, ਟਰਨਓਵਰ ਟੈਕਸ ਵੀ ਇੱਕ ਟੈਕਸ ਹੈ। ਉਹੀ ਕਾਰਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਉੱਪਰ ਸਰਚਾਰਜ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਟਰਨਓਵਰ ਟੈਕਸ ਉੱਤੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਰਨਓਵਰ ਟੈਕਸ ਵੀ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈ)(ਏ) ਅਤੇ 40(ਏ)(ਆਈਆਈ)(ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ।

16. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗੈਲੋਨੇਜ ਫੀਸ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਫੀਸ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਕਿਰਾਇਆ (ਕਿਸਤ) ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਐਫ.ਐਲ.-9 ਅਤੇ ਐਫ.ਐਲ.-1 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈ)(ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਟਰਨਓਵਰ ਟੈਕਸ 'ਤੇ ਸਰਚਾਰਜ, ਇੱਕ ਫੀਸ ਜਾਂ ਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 40(ਏ)(ਆਈ)(ਏ) ਜਾਂ 40(ਏ)(ਆਈਆਈ)(ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਉਹ ਰਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਧੀਨ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

17. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਰਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜਸਵ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜਤਨ, ਕਰਦਾਤਾ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜੋ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 2014-2015 ਅਤੇ 2015-2016 ਲਈ ਹਨ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦਸੇ ਗਏ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਸੋਧੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 2014-2015 ਅਤੇ 2015-2016 ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਚਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਦੇਵੀਕਾ ਗਜਜਾਰ

ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate